I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

aktiv islam

Jubileumsutgåva

1889—1989

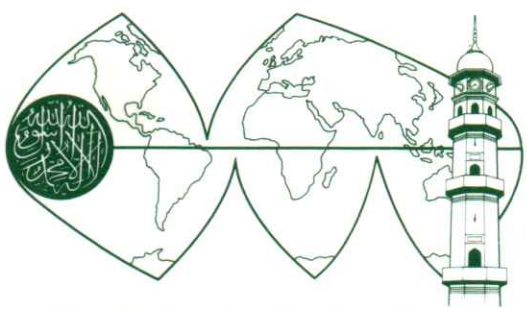

100 ÅR MED ISLAMS AHMADIYA-DJAMA'AT

Ingen är värd tillbedjan
utom Gud,
och Muhammad
är hans utsände profet.

I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

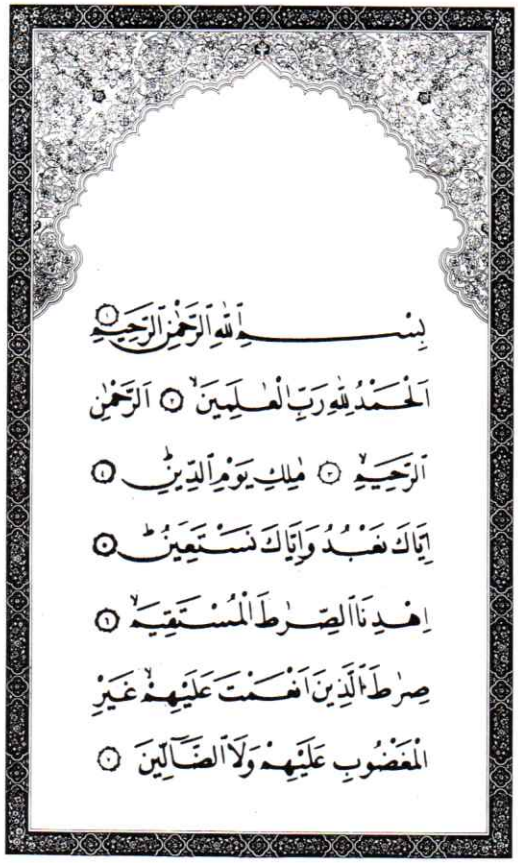

aktiv islam

100 ÅR MED ISLAMS AHMADIYA-DJAMA'AT

I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn.

AKTIV ISLAM, jubileumsutgåva

Innehåll:

3. Islams Ahmadiya-Djama'at — en introduktion
4. Gud höll sitt löfte — Messias återkom!
6. Nur-ud-Din — "Guds ljus".
8. Ahmadiyas framtid.
10. Trosfrihet i Islam.
12. Det islamiska styrelseskicket.
14. Kalif — vad är det?
14. Hozur.
15. Jubileumsbudskap av Khalifatul — Masih IV.
17. Villkor för inträde (initiering).
18. Ansökan om initiering.
19. Högsta Rådet — Ahmadiyas "riksdag".
19. Nationella Rådet — ett landsmöte.
20. Arbetsutskottet — ett verkställande organ.
20. Den Utlovade Messias levnadshistoria.
21. En norsk präst möter kalifen.
23. Sir Muhammad Zafrullah Khan.
24. Prof. Dr. Abdus Salam — Nobelpristagare.
26. Ett bidrag från Kanada (engelska).
27. Islam i Sverige.
28. Islam i Norge.
29. Madrasa Ta'lim al-Islam, historik.
29. Zam-Zam.
30. Traditioner i Islam.
31. Islam på Island.
31. Islam (isländska).
32. Islam i Danmark.
33. Frihet att välja!
35. Kvinnor i Guds tjänst, historik.
36. Muhammad — kvinnornas befriare (dikt).
37. Den svenska Qur'an-översättningen, en historik.
39. Stäm möte med Gud!
39. Att bära slöja.
40. Jubileumsbudskap (finska).
41. Islam i Finland och de baltiska staterna.
42. Islam (samiska).
43. Islam i Sovjetunionen.
45. Jubileumsbudskap (ryska).
47. Islam i Polen.
48. Jubileumsbudskap (polska).
50. Åt vilket håll vänder man sig när man förrättar sin bön?
51. Var inte rädda — inte för oss i alla fall!
52. Islams Ahmadiyarörelse 100 år.
68. Inget jordiskt straff för hädelse!
73. Adresser till moskéer och missioner.

INTERNATIONELLT FORUM:
55. Holländska, engelska (sid. 26, 55),
56. tyska,
57. portugisiska,
59. albanska, franska,
60. spanska, turkiska,
62. indonesiska,
63. yugoslaviska,
64. arabiska,
65. amheriska (Etiopien),
66. urdu (Indien, Pakistan),
26. engelska,
31. isländska,
40. finska,
42. samiska,
45. ryska,
48. polska.

KVINNOFORUM: 20, 35, 36, 39.

BARNENS HÖRNA: 29, 30, 50.

Contents:

The Ahmadiyya Jama'at in Islam — an introduction
God kept His Promise — the Messiah did come back!
Nur-ud-Din — "The Light of God".
The future of Ahmadiyyat.
Religious Freedom in Islam.
Principles of the Islamic goverment.
The system of Khilafat.
Hozur.
Jubilee Message by Khalifatul-Masih IV.
Conditions of initiation.
Application of initiation.
Majlis-i-Shura international.
Majlis-i-Shura, national.
Majlis-i-Amla.
The Life history of the Promised Messiah.
A Norwegian priest meets the Khaliph.
Sir Muhammad Zafrullah Khan.
Prof. Dr. Abdus Salam gets the Nobel prize.
A Contribution from Canada.
History of Ahmadiyyat in Sweden.
History of Ahmadiyyat in Norway.
Islamic school for children.
Zam-Zam.
Traditions in Islam.
Islam in Iceland.
Islam (Local language of Iceland).
Islam in Denmark.
Freedom to choose.
Women in the service of God, history.
Muhammad — the liberator of women (poem).
The Swedish translation of the Holy Qur'an, history.
Meet your God!
Veiling.
Jubilee Message (Finnish).
Islam in Finland and the Baltic States.
Islam (lappish).
Islam in the Sovjetunion.
Jubilee Message (Russian).
Islam in Poland.
Jubilee Message (Polish).
In wich direction do we pray?
Do not be afraid — not of us anyway!
100 years with the Ahmadiyya Jama'at in Islam.
No wordly Punishment for Blasphemy!
Addresses of our Mosques and Missions.

INTERNATIONAL CORNER:
Dutch, English (p. 26, 55)
German
Portugese,
Albanian, French,
Spanish, Turkish,
Indonesian language,
Yugoslavian,
Arabic,
Amheric (Ethiopia),
Urdu (India, Pakistan),
English,
Language of Iceland,
Finnish,
Lappish (Northern Scandinavia),
Russian,
Polish.

WOMEN'S CORNER: 20, 35, 36, 39.

CHILDREN'S CORNER: 29, 30, 50.

I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

Islams Ahmadiya Djama'at – en introduktion

Islams Ahmadiyyaförsamling (Ahmadiya Djama'at) grundades den 23 mars 1989, dvs för ett hundra år sedan av hadrat Mirza Ghulam Ahmad från Qadian i Indien, i syfte att återupprätta ett personligt kärleksfullt förhållande mellan människan och Gud, hennes Skapare, att återuppliva och återställa den sanna Islam över hela världen, och att tjäna mänskligheten.

Genom Allahs uppenbarelse utvaldes hadrat Mirza Ghulam Ahmad (1835-1908) till att bli den utlovade Messias, vars ankomst hade förutsagts i heliga skrifter från de olika världsreligionerna, och samtidigt denna tidens Mahdi och Imam, som nämns i de muslimska heliga skrifternas profetior. Han kom därför från den Helige Profeten Muhammads (Allahs frid och välsignelser vare med honom för evigt) sanna efterföljare, och kallas Den Utlovade Messias.

Ahmadiyyarörelsen är en missionsinriktad, laglydig, opolitisk och fredsälskande muslimsk församling. Den tjänar Islam med fredliga medel. Den motsätter sig kategoriskt våldsmetoder och håller sig till respektive lands lagar och respekterar dess styrelseskick, vare sig det består av muslimer eller icke-muslimer.

Det andliga och moraliska ledarskapet i Ahmadiyyaförsamlingen tillkommer församlingens överhuvud, Kalifen, som är vald på livstid. Alla ledare i de lokala församlingarna väljs av medlemmarna för treårs-perioder och godkänns av Kalifen. De företräder också församlingen vid både nationella och internationella konferenser. Kalifen kallas hadrat Khalifatul Masih, dvs Den Utlovade Messias Kalif.

Kalifen har ett flertal olika departement till sin hjälp, t ex Sadr Andjuman Ahmadiyya för nationella ärenden och med säte i Pakistan, Tahrik-i-Djadid för internationella frågor och Waqf-i-Djadid som ansvarar för landsbygdens andliga välfärd.

Samtliga medlemmar i Ahmadiyyaförsamlingen, såväl lokalt som internationellt, är uppdelade i fem hjälporganisationer, som var och en har sitt eget verksamhetsområde. Församlingens finansiella system baseras på frivilliga månatliga bidrag från medlemmar. Anhängarna till den muslimske Messias, dvs Ahmadiyyarörelsens anhängare, tjänar idag mänskligheten på sitt eget ödmjuka sätt i fler än 120 av världens länder.

Islam är en av Gud uppenbarad religion, vilken också bevarats i renhet. Vi tror att alla människor föds fria och utan "arvssynd" och att varje människa själv är ansvarig för sina gärningar. Varje människa är utrustad med en grundläggande förmåga att välja själv. Och om människan ser sig som ett Guds verktyg på jorden, kan hon bidra till det fysiska, moraliska, intellektuella och andliga välståndet på jorden.

Den Helige Profeten Muhammad (Allahs frid och välsignelser vare med honom) byggde den första islamiska staten i staden Medina i Arabien. Där levde och trivdes kristna, judar, icke-troende och muslimer som likaberättigade medborgare i staten.

Hadrat Mirza Ghulam Ahmad, den Utlovade Messias och väntade Mahdi, har som sin av Gud ledda livsuppgift att, utan någon önskan om eller anspråk på värdslig makt, skapa en helt NY VÄRLDSORDNING, som bygger på mänsklighetens universella broderskap, vilket betyder en absolut fredlig samexistens, i ljuset av den vägledning som uppenbarats av Gud till den Helige Profeten Muhammad (Allahs frid och välsignelser vare med honom). Denna vägledning återfinns i den Heliga Qur'anen, uppenbarad av den Ende, Allsmäktige Guden Allah.

Kamal Yousuf
Amir och Chefsmissionär i Sverige.

Religionen kallar dig!

Mitt älskade folk! Nu är tiden kommen att tjäna den religion ni bekänner er till! Förstå att detta tillfälle är av sällsynt värde, ty om ni låter det gå er ur händerna, kommer det inte att erbjudas er en andra gång.

Varför förlora modet när ni är efterföljare till en så stor och upphöjd Profet?

Var orubbliga i er tro, och var sådana föredömen att till och med änglarna i himlen kommer att förundras över er styrka och trofasthet och ber om välsignelser över er!

Hadrat Mirza Ghulam Ahmad,
den Utlovade Messias.

Gud höll sitt löfte – Messias återkom!

Och (kom ihåg) när Abraham sade: Min Herre visa mig hur Du ger de döda liv. (Gud) sade: Tror du icke? (Abraham) sade: Jo men (jag ber om detta) så att mitt hjärta måtte få ro. (Gud) svarade: Tag fyra fåglar och gör dem tillgivna mot dig. Placera sedan var och en av dem på en kulle. Kalla sedan på dem, de kommer att skynda till dig. Och vet att Allah är Mäktig (och) Vis. (2:261)

Detta är en av Abrahams uppenbarelser, och den betyder att hans efterkommande skulle komma att uppleva fyra nedgångsperioder. Två av dessa för judarna, Abrahams ättlingar genom sonen Ishaq (Isak), och två bland den Helige Profeten Muhammads (Allahs frid och välsignelser vare med honom) efterföljare, dvs Abrahams ättlingar genom sonen Ishmail (Ismael). Judarnas makt bröts först av Nebukadnezzar och sedan av Titus. Islams makt skakades när Bagdad föll för tartarerna och den andra gången kom senare i form av en allmän nedgång för muslimerna, både i andlig och politisk bemärkelse. Varje gång lät Allah en uppgång följa efter, och islams andra uppgång kom till stånd genom den Utlovade Messias (frid vare med honom).

Hans Helighet Mirza Ghulam Ahmad föddes 1835 i Qadian, Indien, och han ägnade sitt liv åt studier av den Heliga Qur'anen, bön och fromma gärningar. Islam utsattes på den tiden för en intensiv smutskastning från olika håll, tron började ge vika för tvivel, och religionen blev till slut knappast mer än en ytlig polityr. Han åtog sig därför att lyfta fram och visa islams sanna lära. Han sade att islam är en levande tro och att människan kan uppnå en verklig kontakt med sin Skapare genom den. Islams lära är beskriven i den Heliga Qur'anen och avser att lyfta människan till en andlig, moralisk och intellektuell fullkomning. Han förkunnade att Gud hade utsett honom till att bli den återkomne Messias, som utlovats i både Bibeln och den Heliga Qur'anen.

Allah kommer icke att lämna de troende (i det tillstånd) i vilket ni befinner er förrän Han avskilt de orättfärdiga från de goda. Icke heller kommer Allah att uppenbara det osedda för er. Men Allah utväljer den Han vill av sina Sändebud. Tro därför på Allah och Hans Sändebud. Om ni tror och är rättfärdiga, skall ni få en stor belöning. (3:180)

Detta betyder inte att några profeter och sändebud är utvalda och andra inte. Orden betyder istället att Gud Själv väljer vem som är värdig att bli Hans eget sändebud i varje särskild tidsålder och till varje folk.

De är verkligen icke troende och Vi har berett ett förnedrande straff för de icke troende. (4:152)

Versen betyder att vissa människor tror på Gud, men förkastar Hans profeter, och att en del tror på vissa profeter, men förkastar andra. En sann troende tror på Gud och alla Hans profeter och sändebud samt hela deras förkunnelse, och någon medelväg eller kompromiss därvidlag är inte möjlig.

Gud hjälper oss dessutom att känna igen Hans profeter, så att vi skall kunna tro på dem, och Han säger:

Och om han hade smitt ihop (och tillskrivit) Oss någon utsago, skulle Vi sannerligen har gripit honom vid högerhanden, och då skulle Vi förvisso ha skurit av hans kroppspulsåder, och icke en enda av er kunde ha skyddat honom mot Oss.
Och det är i sanning en påminnelse för de rättfärdiga (69:45-49)

Här lovar Gud att straffa den som på falska grunder vågar utge sig för att vara en profet, genom att låta denne gå en våldsam död till mötes och fullständigt tillintetgöra hans verk.

Liknande argument finns även i Bibeln (5:e Mosebok 18:20).
Gud har alltså lovat oss att en falsk profet inte kan få ett långt liv, och den församling han eventuellt grundar, kan inte blomstra.

Det bästa beviset på sanningshalten och trovärdigheten i den Utlovade Messias (frid vare med honom) ställning som Guds sändebud, är att han levde ett långt och framgångsrikt liv, till dess att han gick bort 1908, då 73 år gammal, samt att den församling han grundade 1889 har fortsatt växa allt snabbare och nu frodas i världens alla hörn!

Han skrev över 80 böcker, varav de flesta på urdu, men några på arabiska eller persiska, för att förkunna och sprida islam. Över trehundratusen mirakel och tecken har Gud skänkt mänskligheten till hans stöd!

Han efterföljdes av den förste kalifen, Hans Helighet Nur-ud-Din, som efter sin bortgång efterträddes av den andre kalifen, Hans Helighet Mirza Bashir-ud-Din Mahmud Ahmad. Han var också den son som Gud lovat den Utlovade Messias (frid vare med honom) i en profetia. Den andra kalifen gick bort 1965 och efterföljdes då av den tredje kalifen, Hans Helighet Mirza Nasir Ahmad. Efter hans frånfälle 1982, valdes Hans Helighet Mirza Tahir Ahmad till ämbetet som vår fjärde och nuvarande kalif.

Forts sid 6

"Jag är det enda Ljuset i denna mörka tid" (ur: Masih Hindustan Mein)
Hadrat Mirza Ghulam Ahmad, Den Utlovade Messias

Hadrat Mirza Ghulam Ahmad (13.02.1835–26.05.1908)

"Jag bär på en lykta som kommer att lysa upp alla dem som kommer nära mig, men den som hyser misstänksamhet och tvivel och flyr sin väg kommer att förvisas till mörkret. Jag är denna tidens ointagliga fästning, och alla som kommer in i mitt hägn, kommer att bli beskyddade mot tjuvar, rövare och vildmarkens bestar."
(Ruhani Khazain Vol. 3, sid. 34; Fatah Islam sid. 34).

NUR-UD-DIN – "Guds ljus"

"Till min hjälp sände Allah mig en uppriktig och sann hjälpare – Nur-ud-Din, som bland alla mina sanna hjälpare är en enastående förebild!" (Den Utlovade Messias).

Hans Helighet Nur-ud-Din efterträdde den Utlovade Messias (frid vare med honom) som hans förste kalif den 27 maj 1908. Han valdes av de ungefär 1200 medlemmar som då utgjorde hela Ahmadiyyaförsamlingen, och trohetslöftet till honom avlades unisont. Hans roll i vår församling kan lättast förstås genom följande yttrande av den Utlovade Messias:

"Hur underbart vore det inte om alla mina följeslagare var som Nur-ud-Din! Men detta är bara möjligt för den vars hjärta är upplyst inifrån av en sann, stark och övertygande tro!"

Den Utlovade Messias säger också:

"Allt sedan Allah, den enda källan till liv och uppehälle, anförtrodde mig detta uppdrag, har jag alltid strävat efter att söka den islamiska trons verkliga tjänare. Jag har ansträngt mig mer än den gör, som är törstig och söker efter vatten. Dag efter dag bad jag till Allah: "Oh, Du min Gud, hjälp mig att finna en hjälpande hand! Jag är ensam och helt övergiven". När mina händer så om och om igen lyftes till bön och hela rummet fylldes av min bön, beslutade Allah Sig för att antaga min bön, och Han kom till min hjälp. Han sände mig en uppriktig och sann hjälpare, en utomordentlig förebild bland alla mina sanna medhjälpare. Hos honom finner jag alla de egenskaper och särdrag som återfinns hos alla de andra medhjälparna i detta uppdrag. Hans namn, som passar så väl till hans utsökta egenskaper, är Nur-ud-Din, Guds Ljus".

När jag fann honom, kände jag en lika stor glädje som om jag återfått en förlorad familjemedlem. Och den överväldigande lycka jag upplevde, var den samma som den store Profeten Muhammad (Allahs frid och välsignelser vare med honom) upplevde, när han fann Hadrat Umar Faruq (måtte Allah vara nöjd med honom) nära sig."

"Hans närhet och sällskap gjorde att jag helt och hållet glömde mina sorger. Jag började känna att detta var belöningen för alla mina uppriktiga och regelbundna böner". (Ur: A'ina-i-Kamalat-i-Islam, av den Utlovade Messias).

"En förmanare sändes till jordens folk, och jordens folk trodde honom inte. Men Gud tror honom och kommer att visa fram hans sannfärdighet genom mäktiga tecken!"
(En uppenbarelse från Gud till den Utlovade Messias, nedtecknad i boken Nazul-Masih, sid. 88).

Forts från sid 4

Den svenska Ahmadiyyaförsamlingen, så långt borta från Qadian, där den Utlovade Messias (frid vare med honom) levde och verkade, är ett tydligt bevis på de enorma framsteg hans missionsrörelse har gjort, och den tjänar som en påminnelse om att Guds löften alltid gäller och att Hans makt aldrig mattas av eller förändras. Därför skall inte världens muslimer misströsta!

Vår tidsålder är Messias tid, den frälsare som Gud lovade islams barn för att återupprätta andliga värderingar och en stark, levande tro, och slå en bro mellan människan och hennes Skapare.

Det är på tiden att världens muslimer hör hans kallelse och enas i ett levande broderskap som samarbetar för en ny värld, full av kärlek, tjänstvillighet och fredlig samverkan på Allahs väg, och som följer islams Helige Profets (Allahs frid och välsignelser vare med honom) fotspår.

För att kunna förenas till en stark och orubblig församling, måste vi ha ett gemensamt rättesnöre i livet, ett syfte och ett enda mål, och under ledning av vår kalif stå enade mot fientliga makter!

Måtte Allah i våra hjärtan skapa samhörighet, trofasthet och kärlek till varandra! Amin.

Q.S.

Hadrat Nur-ud-Din (1841–13.03.1914)
Den förste kalifen, vald den 27.05.1908

Efter den Utlovade Messias bortgång den 26.05.1908, valdes hadrat Nur-ud-Din till Ahmadiyyaförsamlingens förste kalif. Han ledde den då lilla och svaga Ahmadiyyaförsamlingen till sin bortgång. Han var inte bara en skriftlärd av högsta rang, utan även berömd läkare och livmedikus vid furstens (maharadjan) av Jammu hov. När han hörde talas om den Utlovade Messias, begav han sig till Qadian, och efter att ha mött honom, gav han upp sin höga ställning för att få vistas i sin Mästares närhet, på samma sätt som Jesu lärjungar en gång hade gjort.

Ahmadiyas framtid

"När ett av Guds sändebud kommer och grundar en församling (Djama'at), är det vanligen de fattiga som först ansluter sig. Men församlingen förblir inte fattig för all framtid. Den börjar blomstra och till slut ansluter sig även konungar till dess led. Den rotar sig på ett ställe och sprids sedan över hela det område, för vilket detta sändebud var avsett.

Ingen skall därför tro att vår djama'at är fattig och alltid kommer att vara fattig. Den kommer att växa med stormsteg. Även om de mäktigaste länder slår sig samman och försöker stoppa den, kommer de inte att lyckas. Det kommer en dag när denna församling kommer att besegra alla andra grupper och rörelser i den tävlingen.

I uppenbarelser har den Utlovade Messias (frid vare med honom) blivit lovad att hans "efterföljare kommer att segra över dem som förnekar honom ända till Domens Dag," och att: "antalet människor utanför hans led kommer att fortsätta minska; medan även konungar så småningom kommer att ansluta sig till hans församling".

Islams Ahmadiya Djama'at kommer således inte att förbli lika liten och intetsägande som den kan tyckas idag, utan den kommer att öka till antal och inflytande och kommer att börja gå om andra församlingar. Den kommer inte att fortsätta vara svag utan bli stark och framgångsrik. En av den Utlovade Messias (frid vare med honom) uppenbarelser säger:

"Konungar kommer att söka välsignelser genom att vidröra dina kläder".

Det värde stora händelser och goda gärningar har, beror på den tid som valts för dem. Något som görs vid en viss tid får ett fantastiskt mottagande. Vid en annan tid skulle samma sak inte alls ha fått ett lika fantastiskt resultat.

De som var först när det gällde att tro på den Helige Profeten (Allahs frid och välsignelser vare med honom) är än idag världens andliga ledare. De som kom till tro först när islam blivit mäktig i världen, får knappast någon berömmelse eller ära alls.

Därför kommer de, som ansluter sig till Ahmadiyaförsamlingen nu när den anses vara svag och obetydlig, att nå samma ära som de första troende. De kommer att erhålla särskilda belöningar och välsignelser. En lång tid har redan förflutit, men dörren till heder och ära är fortfarande öppen; att uppnå Guds närhet är fortfarande lätt. Därför bjuder jag dig, käre läsare, att betänka hur dyrbart ditt tillfälle är!

Det är upp till dig att, som alla troende, säga:

Vår Herre, vi har hört en Utropare som kallar (oss) till tro (och som säger:) Tro ni på er Herre, och vi har trott. Vår Herre förlåt oss därför våra synder...(4:194)

Det är nu upp till dig att säga: "Var hälsad!" till honom som kallar dig i Guds namn. Det är upp till dig att bli ett av Guds käraste barn".

Livet här är begränsat. Ingen vet hur länge någon av oss kommer att leva: Förr eller senare måste alla vara redo att stå inför Gud Allsmäktig. Inget kommer då att vara till hjälp, utom en sann tro och goda gärningar.

Vi går alla, både rika och fattiga, tomhänta härifrån. Varken rik eller fattig tar något med sig när de lämnar detta livet och träder in i evigheten. Vi medför endast vår tro och våra goda gärningar.

Tro därför på Guds sändebud, på det att Gud måtte ge dig frid!

Hör Islams kallelse, på det att du måtte bli antagen av Gud!

Den plikt som var min är utförd. Jag gav dig budskapet. Det är nu upp till dig att antaga eller ej. Jag hoppas och förväntar mig att du åtminstone går igenom detta budskap med noggrannhet, och att du, om du finner det rätt och sant, inte kommer att kunna låta bli att tro. Måtte Gud göra så att det blir så!

Och våra sista ord är:

"All lovprisning tillhör Allah, världarnas Herre".

(Ur: Invitation to Ahmadiyat, sid. 320, 321 och 323, en bok skriven av den andre kalifen, Hans Helighet Mirza Bashir-ud-Din Mahmud Ahmad).

> Gud uppenbarade för Den Utlovade Messias: Fröjda dig över att en välskapad, renhjärtad son skall skänkas dig... Han är Allahs ljus, välsignad vare han som kommer från himlen... Hans rykte kommer att spridas till jordens ände och människor kommer att bli välsignade genom honom.
>
> (Tadhkirah)

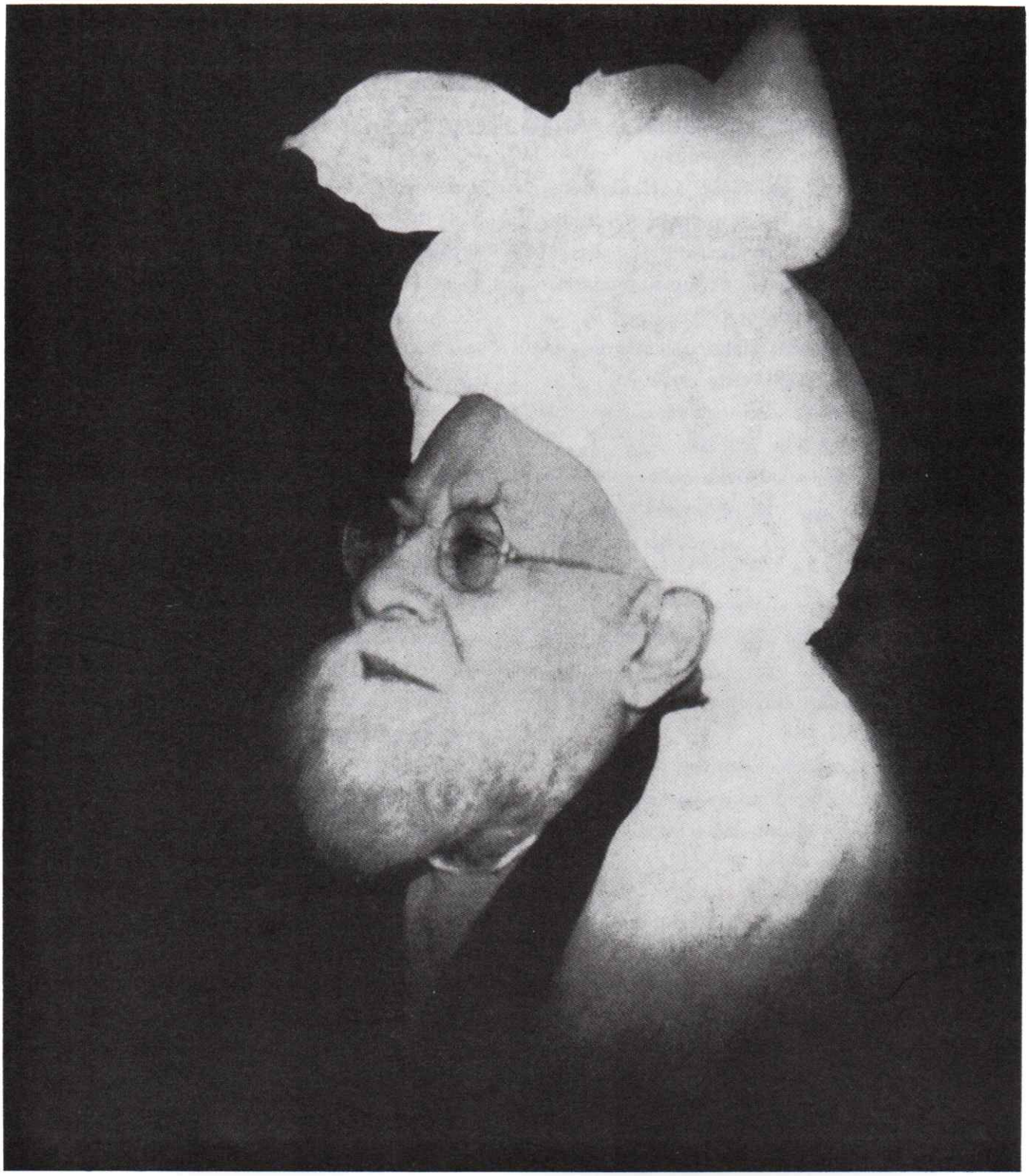

Hadrat Mirza Bashir-ud-Din Mahmud Ahmad (12.01.1889–08.11.1965)
Den andra kalifen, vald den 14.03.1914

Efter den förste kalifens bortgång valdes hadrat Mirza Bashir-ud-Din Mahmud Ahmad till Ahmadiyyaförsamlingens andre kalif. Han lade grunden för församlingens organisation, i vilken kvinnor såväl som män, barn och unga fick utvecklas i moraliskt och andligt hänseende såväl som att lära sig tjäna mänskligheten. Under 52 år var han Ahmadiyyaförsamlingens överhuvud och kalif.

Trosfrihet i Islam: att förlåta och vända andra kinden till...

Islam är en naturenlig religion. När det gäller människan är allt tvång så till den grad oförenligt med universums gudomliga system, att om Gud Allsmäktig hade velat påtvinga människan Sin vilja, skulle det inte ha funnits någon skillnad mellan människan och vilken åsna, träd eller sten som helst! Islam står helt i samklang med den mänskliga naturen och fastställer en så underbar princip när det gäller absolut frihet i samvets- och trosfrågor, att detta utgör ett glänsande exempel för hela världen.

Inte bara vissa religioner, utan även olika filosofiska riktningar motsätter sig åsiktsfriheten, och anser att tvång är tillåtet och nödvändigt. Islam tillåter inte alls något sådant!

Islam har fastställt den idealiska formen för frihet i samvetsfrågor. Beträffande detta har Gud Allsmäktig sagt:
"Detta är den naturenliga religionen som innehåller en perfekt vägledning."

Ingen annan trosuppfattning uppfyller i så hög grad de mänskliga behoven eller är till större gagn och välsignelse för människan, eller visar människan tydligare de sätt på vilka hon kan nå närmare Gud. Det är islam ensam som öppnat alla de portar genom vilka man kan nå Gud. Men islam ålägger inget tvång, och tillåter det inte heller!
Så detta är den lära som vann arabernas hjärtan! Var det kanske tvång som övervann dem som hade utsatt den Helige Profeten (Allahs frid och välsignelser vare med honom) och hans följeslagare för de grymmaste förföljelser i över tretton år?
Var det det att den Helige Profeten (Allahs frid och välsignelser vare med honom) den dag då Mecca föll, kungjorde: "Inget klander skall vila över er denna dag"; — var det en kungörelse om tvång eller om kärlek och frihet? Det innebar att han förlät dem allt, och därigenom illustrerade han den eviga sanningen att det endast är Gud Som belönar och bestraffar, och att han själv inte tänkte utkräva någon hämnd av dem.

De som hade fått utstå trakasserier av alla slag gav upp alla sina anspråk på vedergällning och lämnade kvar sina ägodelar i de händer som lagt beslag på dem.

De återvände till Medina utan att återkräva en enda sten en gång... Detta kan inte uppnås genom tvång!

(Utdrag ur en fredspredikan av den tredje kalifen, Hans Helighet Mirza Nasir Ahmad).

Nasir-Moskén i Göteborg. Invigd av hadrat Mirza Nasir Ahmad, Khalifatul-Masih III.